

Proiect cu ICDCSJ Pentru suprascrierea vechilor decizii de îndrumare ale Trib Suprem legate de relațiile părinți-copii după divorț sau separare si pentru clarificarea modului corect de aplicare a prevederilor noului cod civil și ale legii 272/2004 republicată [ngo1601]

Decizii de îndrumare ale Tribunalului Suprem Comunist

ARPCO consideră că aceste decizii nu își mai au loc în practica judecătorească a anului 2014, dată fiind intrarea în vigoare a noului Cod Civil. Pentru ca avocații să le poată combate le punem la dispoziția acestora, în întregime, pentru a se vedea cât desuete sunt aspectele discutate în respectivele decizii, pe care mulți le citează dar puțini le cunosc.

Decizia de îndrumare nr. 10/1969 a fostului Tribunal Suprem al României

Acest document se găsește aici: <http://goo.gl/5ruqqo>

Textul complet al deciziei se găsește aici: <http://goo.gl/frflbj>

Exemple de utilizare greșită: *“Potrivit deciziei de îndrumare nr. 10/1969 a fostului Tribunal Suprem – care își păstrează și astăzi forța obligatorie – în determinarea interesului copiilor minori se tine seama de o serie de factori, printre care: posibilitățile materiale ale părinților, posibilitățile de dezvoltare fizică, intelectuală și morală pe care copiii le pot găsi la unul dintre părinți, vârsta copilului, comportarea părinților față de copil înainte de divorț, legăturile de afecțiune stabilite între copil și familie.”* (citată preluată din dosarul nr. 1776/94/2011, din argumentația instanței, complet greșită, legea 272/2004 republicată stabilind interesul superior al copilului ca ghidare pentru deciziile instanțelor în această materie)

Raportat la această situație și având în vedere posibilitatea obținerii pensiei de întreținere de către un copil devenit major, dacă se afla în continuarea studiilor, până la vârsta de cel mult 25 ani, potrivit deciziei de îndrumare nr. 2/20.02.1971 a Plenului Tribunalului Suprem, Curtea apreciază că analiza prezenta trebuie realizată în referire la două intervale: cel cuprins între data introducerii acțiunii (01.10.2010) și 18.06.2011 (data absolvirii liceului de către copilul L.M.-F.), interval în cadrul căruia se impune aplicarea plafonului maxim de o treime din venitul lunar al intimatului, în referire la cuantumul total al pensiei de întreținere datorate pentru ambii copii și cel dintre data 18.06.2011 și până la majoratul minorei, interval pentru care se impune raportarea la

(CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A III-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE - DOSAR NR.4786/740/2010 - DECIZIA CIVILĂ NR.372/01.03.2012)

Detalii: <http://legeaz.net/spete-civil/stabilirea-cuantumului-pensiei-de-intretinere-372-2012>

Decizia de îndrumare a Tribunalului Suprem nr. 12/1958

Documentul scanat se găsește aici: <http://goo.gl/lzb3D8>

Document OCR-izat (se poate prelua textul cu copy+paste) se găsește <http://goo.gl/Wc7YoO>

Această decizie este citată deseori pentru probleme legate de învoielile dintre părinți legate de minor deși legea 272/2004 republicată are prevederi care cer instanței să verifice dacă înțelegerile dintre părinți nu sunt defavoarea interesului superior al copilului

A se vedea de exemplu articolul pe blog-ul ARPCO care indică că renunțarea la autoritatea parintească contravine acestei decizii <http://blog.arpc.ro/2013/05/renuntarea-parintelui-la-autoritatea.html> În

Proiect cu ICDCSJ Pentru suprascrierea vechilor decizii de îndrumare ale Trib Suprem legate de relațiile părinți-copii după divorț sau separare și pentru clarificarea modului corect de aplicare a prevederilor noului cod civil și ale legii 272/2004 republicată [ngo1601]

opinia noastră spriritul deciziei ar trebui preluat de lege iar decizia (extrem de obscură) să fie abrogată explicit.

” Instanțele judecătorești, atunci când li se înfățișează acte de dispoziție ale părților sub forma renunțării la drept sau la acțiune, a achiesării la pretențiile părții potrivnice sau la o hotărâre pronunțată în cauză, ori a cererii de a se da o hotărâre care să consfințească o învoială a părților, sunt datorate să verifice dacă aceste acte nu urmăresc un scop ilicit, fiind potrivnice legilor, intereselor statului sau ale terților, ori dacă ele nu sunt rezultatul unui viciu de consimțământ. În cazul în care se constată o atare situație, instanțele vor respinge cererea și vor trece mai departe la judecata cauzei.”

2. Pentru prevenirea oricărei greseli a părților, instanțele sunt obligate, înainte de a lua act de cererea formulată, să le explice consecințele juridice ce decurg din actul încheiat.

”Procurorul are dreptul să atace cu recurs hotărârile care consfintesc învoiala părților.”

”Recunoașterile făcute în instanța de reprezentanții legali sau mandatarii părților nu au puterea probatorie pe care legea o acordă marturisirii judiciare decât dacă au fost făcute în baza unei împuterniciri speciale sau dacă organul care reprezintă persoana juridică are dreptul de dispoziție și nu este necesară nici o abilitare specială a sa.”

Deciziei de îndrumare a Tribunalului Suprem nr. 10/1965

Or, conform Deciziei de îndrumare a Tribunalului Suprem nr. 10/1965, reținerea alocației de stat de către părintele care a încasat-o și refuzul de a o remite copilului constituie un abuz, în baza principiului îmbogățirii fără justă cauză, acest părinte poate fi acționat în judecată pentru a fi obligat să plătească suma încasată de către reprezentantul legal al copilului prejudiciat, aceasta și în cazul copiilor din afara căsătoriei, dacă au fost recunoscuți, pentru că aceștia au același drept de a beneficia de alocația de stat ca și copiii din căsătorie.

În același timp însă, prin aceeași decizie, Tribunalul Suprem a stabilit că aceste acțiuni sunt prescriptibile în trei ani.

Detalii: <http://jurisprudencedo.com/Dreptul-familiei.-Incredintare-minori.-Program-vizitare-minor.html>

Nenumărate decizii de îndrumare privitoare la pensia de întreținere

În condițiile în care noul cod civil are suficiente prevederi iar cea mai importantă, art 530 indică în mod clar regula pensiei în natură cu o singură excepție aceea legată de acordul dintre părinți sau neplata cu rea credință de către debitorul obligației de întreținere a pensiei minor. Există de asemenea decizia înaltei curți de casație nr.3799 din 20 mai 2004 care spune că *”Copilul major care își continuă studiile este îndreptățit să primească pensie de întreținere până la terminarea studiilor, dar fără să depășească 25 ani, chiar dacă nu urmează o formă de învățământ obligatorie.”* (*Buletinul Jurisprudenței, Baza de date*)

”Chiar dacă fiecare dintre părinți a primit în grija lui câte un copil, părintele care realizează un venit mai mare este obligat să contribuie și el la întreținerea celuilalt copil, deoarece amândoi

Proiect cu ICDCSJ Pentru suprascrierea vechilor decizii de îndrumare ale Trib Suprem legate de relațiile părinți-copii după divorț sau separare și pentru clarificarea modului corect de aplicare a prevederilor noului cod civil și ale legii 272/2004 republicată [ngo1601]

copiii trebuie să beneficieze deopotrivă de posibilitățile materiale mai largi ale părintelui ce realizează un venit mai mare și să aibă același nivel de trai."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 779 din 22 martie 1974, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Părinții datorează întreținere copilului devenit major, aflat în continuare de studii. Faptul că, într-o atare situație, copilul se căsătorește și că, eventual, la rândul său are un copil, nu impiedică asupra dreptului său de a obține rezultate corespunzătoare la învățătură și că nu are venituri [pentru] a putea să continue studiile prin mijloacele sale."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 2.214 din 11 decembrie 1971, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”.

"Părintele este obligat să dea întreținere copilului devenit major, dacă se află în continuare la studii până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 25 de ani. Pentru a beneficia de întreținere, copilul trebuie să dovedească stăruință în continuarea studiilor și obținerea unor rezultate corespunzătoare."

Plenul Tribunalului Suprem, Decizia de îndrumare nr. 2 din 20 februarie 1971, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Primii obligați la întreținerea părinților sunt părinții, ca cei mai apropiați ascendenți. Deci, cât timp copilul are părinții în viață, iar aceștia sunt capabili de muncă, nu pot fi obligate alte persoane să plătească întreținere pentru minori (de exemplu bunicii). Egalitatea în drepturi a femeii cu bărbatul implică aceleași îndatoriri, astfel că și aceasta este obligată, ca și bărbatul, să contribuie la creșterea și educarea minorilor. Pensia de întreținere odată stabilită, instanța poate să dispună sistarea ei numai pentru perioada în care debitorul întreținerii nu are nici un venit, nefiind încadrat în munca din motive independente de voința sa, cum ar fi, de exemplu, perioada în care debitorul este arestat, se află în curs de efectuare a stagiului militar sau când a devenit incapabil de munca și nu are mijloace suficiente nici pentru întreținerea sa proprie."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 1.280 din 29 septembrie 1970, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Obligația de întreținere a copiilor față de părinți, precum și a acestora față de copiii lor minori este o obligație „in solidum”. Urmează deci că fiecare dintre ei poate fi ținut să răspundă pentru întreaga datorie, iar că cel ce a plătit este îndreptățit să se întoarcă împotriva celorlalți care au obligația legală de a contribui la întreținere."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 675 din 16 mai 1969, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Modificarea obligației de întreținere nu poate fi obținută decât pe calea unei acțiuni principale adresate instanței care a pronunțat hotărârea de stabilire a pensiei de întreținere, singura care ar putea să-l exonereze pe debitor de plata unor rate pe motiv că acesta nu a dispus, în perioada respectivă, de mijloace materiale. O asemenea modificare a obligației de întreținere nu poate fi obținută pe calea contestației la executare, în cadrul executării pornite pentru plata ratelor datorate, atunci când s-ar pune în discuție reducerea sau încetarea plății. Simpla

Proiect cu ICDCSJ Pentru suprascrierea vechilor decizii de îndrumare ale Trib Suprem legate de relațiile părintți-copii după divorț sau separare și pentru clarificarea modului corect de aplicare a prevederilor noului cod civil și ale legii 272/2004 republicată [ngo1601]

Împrejurare că debitorul pensiei de întreținere, într-o anumită perioadă, a executat o pedeapsă privativă de libertate nu este suficientă, prin ea însăși, să ducă la exonerarea lui de plata pensiei pe timpul executării pedepsei, dacă nu se constată și faptul că, în acel timp, era lipsit de mijloace materiale din care să poată satisface creanța de întreținere."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 1.164 din 26 august 1970, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Hotărârea prin care se stabilește paternitatea unui copil din afara căsătoriei are caracter declarativ, astfel că, o dată admisă acțiunea, pătratul are față de copil calitatea de tată chiar de la nașterea acestuia. Ca atare, tatăl este ținut să contribuie la întreținerea copilului de la această dată, a nașterii. Cum însă pensia de întreținere are de scop satisfacerea nevoilor celui ce o solicită, urmează că ea nu poate fi acordată decât din momentul când a fost cerută prin acțiune și ca atare ea trebuie acordată de la data introducerii acțiunii, fiindcă de la acea dată apare nevoia celui ce o solicită, presupunându-se că întreținerea ar fi fost solicitată la timp dacă această nevoie ar fi existat mai înainte (decizia de îndrumare nr.19/1965)"

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 878 din 30 iunie 1970, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"În cazul în care locuința copilului se stabilește la unul dintre părinți în condițiile art. 100 din codul familiei, pensia de întreținere urmează a se fixa din momentul în care s-a luat această măsură și nu de la data introducerii acțiunii, deoarece până la acea dată este de presupus că ambii părinți, care nu sunt divorțați, au contribuit deopotrivă la întreținerea copilului."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 864 din 12 aprilie 1972, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Potrivit art.94 alin. ultim din codul familiei, venitul care se are în vedere la stabilirea pensiei de întreținere este cel net, prin acesta înțelegându-se venitul brut mai puțin impozitul. Nu se scad însă unele rețineri provizorii din salariul debitorului obligației de întreținere și nici altele făcute de el în vederea sporirii confortului personal, fie pentru repararea unor pagube produse prin fapta sa proprie. Asemenea cheltuieli urmează să fie acoperite, în concepția legii, cu ceea ce debitorul rămâne după stabilirea obligației de întreținere în sarcina sa. Acest principiu legal urmează să se aplice în faza executării silite, deoarece potrivit art. 409 c. Proc. Civ. în cazul concursului unor urmăriri silite obligația alimentară primează."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 1.859 din 6 octombrie 1972, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Obligația de întreținere, prevăzută de lege, nu este satisfăcută prin trimiterea unor alimente sau a unor articole de îmbrăcăminte, deoarece acestea reprezintă cheltuieli mărunte și sporadice care nu pot înlocui o pensie de întreținere regulată și permanentă."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 1.888 din 5 noiembrie 1971, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"În cazul în care sînt mai mulți copii îndreptățiți la acordarea pensiei de întreținere, aceasta se stabilește în raport de interesele fiecăruia."

Proiect cu ICDCSJ Pentru suprascrierea vechilor decizii de îndrumare ale Trib Suprem legate de relațiile părinți-copii după divorț sau separare si pentru clarificarea modului corect de aplicare a prevederilor noului cod civil și ale legii 272/2004 republicată [ngo1601]

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 1.506 din 3 septembrie 1971, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”

"Obligația de întreținere este strict personală, acest caracter rezultând din art. 95 din codul familiei, potrivit căruia ea se stinge numai prin moartea debitorului sau a creditorului. Prin urmare, ea este, în principiu, netransmisibilă. Singura excepție de la acest principiu este aceea că obligația de întreținere se transmite asupra moștenitorilor persoanei obligate la întreținere sau asupra aceleia care l-a întreținut pe minor fără a fi avut o atare îndatorire, în condițiile art. 96 din același cod. Aceasta înseamnă că persoana obligată la plata pensiei de întreținere nu se poate deroba de îndatorirea sa legală transmitând-o altei persoane. Caracterul personal și netransmisibil al obligației de întreținere nu exclude totuși posibilitatea de a fi executată prin mandat, după cum nu exclude nici posibilitatea ca, pe timpul unei împiedicări, să o execute o altă persoană în numele celei obligate și pentru ea, din proprie inițiativă. În oricare dintre aceste situații, persoana care a prestat întreținerea poate pretinde despăgubiri, fie în virtutea mandatului expres ori tacit, fie a gestiunii de interese (conform art. 1547, respectiv 991 c.civ.). Astfel, de exemplu, bunicul care, deși nu are această îndatorire, întreține copilul minor al fiului său, poate să pretindă a fi despăgubit pentru cheltuielile făcute, afară numai dacă nu a înțeles să facă io liberalitate. O atare concluzie nu ar putea fi trasă din simpla neintroducere a unei acțiuni în despăgubire."

Tribunalul Suprem, Secția civilă, decizia nr. 1.711 din 12 decembrie 1970, publicată în „ Repertoriu de practică judiciară în materie civilă a Tribunalului Suprem și a altor instanțe judecătorești pe anii 1969-1975”